

revoliucingas INTELEKTUALAS

PARYŽIAUS kvėpalų kūrėjų pasaulis dažnai primena krabų pintinę. Retokai pasitaiko interviu, kuriame kvėpalų autorius ar namų įkūrėjas susilaiko neįžnybęs kolegoms, kartais tikrai skaudžiai. Tos kolegiškos žnyplės niekada nedrįsdavo liesti bene vienintelės pavardės – FRÉDÉRICO MALLE. Apie namų „Editions de Parfums Frédéric Malle“ įkūrėją teko išgirsti tik KOMPLIMENTŲ arba nieko. 2000-aisiais įkurti, gambiausius talentus pritraukę jo namai netrukus tapo neliečiamu kūrybingos ir PRABANGIOS parfumerijos ETALONU, kuriam šiandien stengiasi prilygti daugelis.

SPECIALIAI „L'OFFICIEL LIETUVA“ IŠ PARYŽIAUS Marijona GINTARAITĖ

Susitikti su F. Malle viename iš jo eklektiško interjero Paryžiaus *butikų Mont Thabor* gatvėje netoli Santarvės (*Concorde*) aikštės buvo didelė garbė. Juolab kad F. Malle Paryžiuje šiuo metu negyvena ir interviu žurnalistams duoda be galo retai. Pamalonino ir tai, kad savo kvėpalų platintojus iš aibės norėtojų kruopščiai atsirenkantis ir tik pavienėms parduotuvėms gaminius patikintis, pardavėjus stropiai mokantis prancūzas pasitiki Lietuvos atstovais: „Jie priklauso tai saujelei, kuri patenkina didelius mūsų reikalavimus“, – taip apie Vilniuje, Kaune ir Klaipėdoje įsikūrusias kvėpalų parduotuves „Crème de la Crème“ kalbėjo F. Malle.

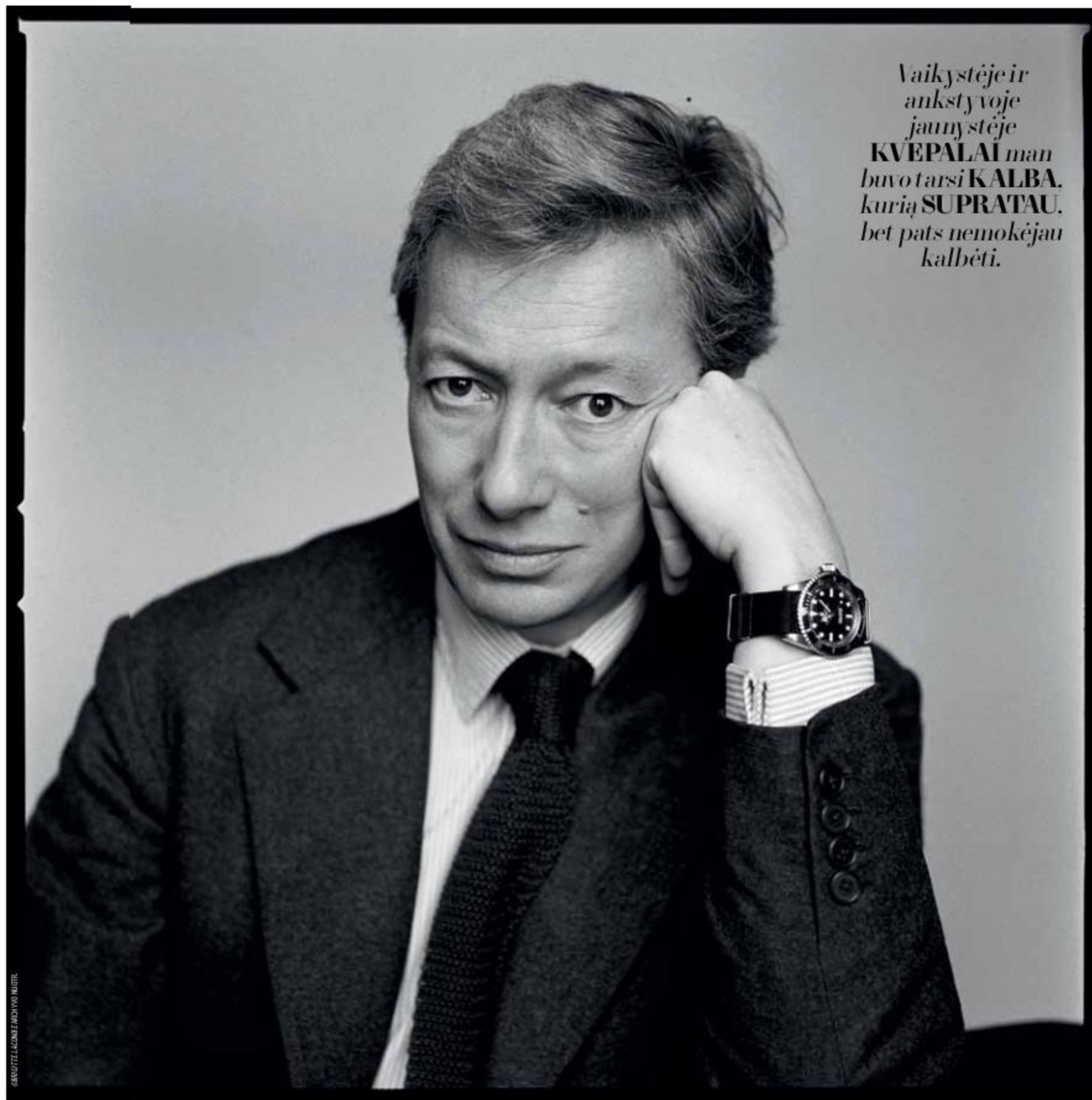
Jūsų darbuotojai išdavė, kad užtrukote, nes turėjote svarbų susitikimą su kvėpalų kūrėju naujam kvapui aptarti. Jis papildys naująją Jūsų namų kolekciją „XXX par Frédéric Malle“ ar pagrindinę?

Pagrindinę, o su naująja kolekcija tikrai nenoriu papulti į pinkles ir pradėti kurti vardinius garsenybių kvėpalus. Manęs daug kartų prašė gaminti aromatus žvaigždėms, taip pat įgyvendinti indivi-

dualius užsakymus. Abi šios mintys man atrodo blogos. Nemažai garsenybių naudoja mano kūrinius, o kelios jų prašė savo rėmėjų finansavimo ir kreipėsi į mane, kad sukurčiau vardinius aromatus. Bet dažniausiai įžnybės neturi nei laiko, nei lėšų tokiems kvėpalams. Be to, jos nekantriai ir nepagarbiai žiūri į mano kūrybos procesą.

Juk kvėpalai – meno kūrinys. Man neįdomu kurti kvėpalus, kurie atsiduoda dezodorantu ir visiems patinka.

Taip pat vis sutinku piniginių žmonių, pageidaujančių išskirtinių kvėpalų asmeniškai sau. Problema, kad anaipol ne visi šiandienos turtuoliai turi ir pakankamą išprusimą. Kadai-se, kai žmonės turėjo ir pinigų, ir kultūrinį supratimą, tai buvo įmanoma. O dabar, naujųjų piniguočių paprašytas kvėpalų „pagal išmatavimą“, atsisakau, nors tie žmonės ir nėra prąte girdėti žodžio „ne“. Dizainerio sukurtą drabužį galima padaryti tinkamą konkrečios klientės figūrai, bet kvėpalams ši logika netinka. Tai pernelyg sudėtingas gaminyš, kad jį būtų galima pritaikyti tam tikro individo odai, išvaizdai ar kūno tipui.

Vaikystėje ir ankstyvoje jaunystėje KVEPALAI man buvo tarsi KALBA, kurią SUPRATAU, bet pats nemokėjau kalbėti.

PARYŽIUS

dalys ir panašiai. Minėtoje laboratorijoje labai greitai susipažinau su technine šios veiklos puse ir ją perkandau. Kitaip tariant, jau ne tik supratau kvepalų kalbą, bet ir išmokau sklandžiai ja susišnekėti.

Kol Jūsų laukėme, darbuotojos man, žinoma, pasiūlė išmėginti kvepalus, bet kiek kitaip, negu tai paprastai daroma. Jos ne siūlė lengviausius pamažu pereidamos prie sunkesnių, o iškart paklausė, ką mėgstu, naudoju. Tai tarsi rodo, kad Jūsų parduotuvėse personalas stengiasi surasti kliento asmenybę atitinkančius aromatus.

Žinoma. Toks yra pagrindinis aptarnaujančiojo personalo darbas ir man jis atrodo labai svarbus. Paskutiniaisiais dešimtmečiais visi, kas netingėjo, kūrė kvepalus – tokius, kokie įtikti kaip galima didesniam vartotojų skaičiui, būtų parduodami savitarnos parduotuvėse ir kiek įmanoma plačiau. O aš pasirinkau kurti labai savitus gaminius, kurie patiktų tik saujelei rafinuotų žmonių, elitui ir būtų platinami vien mano parduotuvėse. Mes stengiamės gerus kvepalus „sutuokti“ su tinkamu asmeniu, nes ne kiekvienas kokybiškas parfumerijos kūrinys tinka kiekvienam asmeniui.

Pastebėjau, kad kvepalų aprašymuose kalbate ne tik apie natūralias, bet ir apie sintetines medžiagas, nors kvepalų namai paprastai stengiasi pabrėžti vien natūralius ingredientus, o kitus nutylėti. Kodėl pasirinkote kalbėti atvirai?

Kalbame paprasčiausiai todėl, kad be sintetinių ingredientų gerų kvepalų nepagaminsi. Antra, išties turtingi žmonės juk niekuomet nesigiria, kad yra turtingi, nebent tai būtų naujieji turtuoliai. Labai gražūs žmonės nekalba apie savo grožį, išties protingi – apie savo protą. Mes naudojame bene daugiausia natūralių medžiagų. Bet kam garsiai tai skelbti? Juk šį faktą liudija mūsų gaminių kokybė ir vartotojai nėra kvaili.

Kuriant tokius kvepalus kaip „Portrait of a Lady“ reikia beveik 400 rožių vienam buteliukui. Gaminame tikrus prabangos produktus, bet mus domina pats kvapas. Juk nesakysite, kad naudo-

jate kvepalus iš 397 rožių. Lygiai taip pat kaip nešiodami gražų žiedą neskelbiame, kiek jis kainavo arba kelių karatų brangakmeniai yra jame. Šiandien gyvename pasaulyje, kuriame visi labai nori pasirodyti, kristi į akis, be pagrindo girtis ir blizgėti. Bet tikrajai prabangai tai nėra būdinga. Geriau tegul kalba patys kvepalai – rafinuoti,

NIUJORKAS

rėmėjų ar investuotojų. Ir mums abiem labai patinka eklektika, stilių bei daiktų maišalynė.

Kokių kitų asmenybių portretus žadate kurti kvapai?

Jos nebūtinai bus iš mados pasaulio, nes jis manęs neintriguoja. Daugelis dizainerių laiko save žvaigždėmis, bet tikrai ne visi jie man yra įdomūs. Nesakau, kad niekada daugiau nebendradarbiausiu su mados pasauliu, bet tai nėra tikslas. Įkvėpti galėtų aktorius, architektas, gal daiktas ar reiškinys. Pagyvensite ir pamatysite. Dirbame su keliais projektais, įskaitant ir pagrindinę mūsų kolekciją. Man atrodo, kad tie projektai yra daug žadantys.

Kaip išsirinkote „nosis“, su kuriomis nuolat dirbate?

Kai prieš 14 metų įkūriau namus „Editions de Parfum Frédéric Malle“, visos didžiosios „nosis“ buvo atpažįstamos iš sukurtų svarbių produktų. Pierre'as Bourdonas „Davidoff“ namams sukūrė „Cool Water“, Jeanas Claudé'as Ellena – „Eau Parfumée“ namams *Bulgari*, Edouardas Flechier – „Acqua Di Giò“ ir „Poison“ mados namams *Dior*, Sophia Grojsman – *Yves Saint Laurent* „Paris“.

Visi jie buvo labai aukšto lygio kūrėjai, turėjo savitą braižą ir, nepaisant smarkios tarpusavio konkurencijos, vienas kitą gerbė. Aš asmeniškai pažinojau daugelį „nosių“ ir pastebėjau, kad kalbantis išlįsdavo vis tos pačios pavardės, tie patys žmonės žavėjosi tais pačiais. Tai buvo tarsi geriausiųjų klubas. Todėl man pasirodė itin lengva juos atsirinkti ir kreiptis su prašymu bendradarbiauti. Paskai prie to klubo pridėjau ir savo potėpį, pirmiausia – Edmondą Roudnitską. Mano šeima dirbo su šiuo kūrėju. Žinojau, kad jo žmona Thérèse turi kvepalus, skirtus vien jai. Tarp „nosių“ apie juos sklandė legendos. Todėl paskambinau jai ir pasiūliau aromatai išleisti, padaryti prieinamą platesnei publikai.

Grįžkime prie vaikystės. Jūsų senelis Sergéas Hefleris įkūrė mados namų Dior kvepalų departamentą. Ar tiesa, kad Jūsų mama ten dirbo ir Jūs vaikystėje kartais eidavote su ja į darbą?

Dior namuose mama išdirbo 47 metus ir aš būdamas mažas kartais išties lankydavau jos darbovietėje, taip pat dažnokai užsukdavau į kvepalų laboratoriją, kuri priklausė mano seneliui, o vieno iš geriausių mano draugų tėvas buvo mados namų *Chanel* kvepalų departamento meno direktorius. Tągi kvepalai mane supo ir traukė nuo pat vaikystės, nors pasirinkau meno ir istorijos mokslus. Paauglystėje pajutau ir kvepalų galią vilionėms. Skaniai kvepiančios merginos man patiko nuo mažumės. (*Sypso-si*) Mūsų namuose visada buvo pilna kvepalų flakonų ir neretai pasišlakstydavau „Eau Sauvage“.

Kvepalai man buvo tarsi savaiminis, visiškai akivaizdus dalykas, natūrali gyvenimo dalis. Lengvai visus juos atpažindavau. Atrodė, kad veikla šioje srityje būtų buvusi ne darbas, nors dabar duoną valgau iš jos. Išmaniau kvepalų rinką, jos naujoves ir 1988 m. galų gale tapau asistentu garsioje kvepalų laboratorijoje „Roure Bertrand Dupont“.

Vaikystėje ir ankstyvoje jaunystėje kvepalai man buvo tarsi kalba, kurią supratau, bet pats nemokėjau kalbėti. Mintinai žinojau visus kvepalus, iškart atpažindavau, kuri moteris kuo kvepia, bet nebūčiau galėjęs pasakyti, kokios rūšies tai kvepalai, kokiu pagrindu jie sukurti, kokios sudedamosios

Stengiamės gerus kvepalus „SUTUOKTI“ su tinkamu asmeniu, nes ne kiekvienas kokybiškas parfumerijos kurinys TINKA kiekvienam asmeniui.

PARYŽIUS

Bet neseniai pradėjote kolekciją XXX ir sukūrėte kvepalus drabužių dizaineriui Driesui van Notenui. Kuo jie skiriasi nuo vardinių garsenybių kvepalų?

Šia kolekcija, jos kvapai noriu tarsi nutapyti įdomių žmonių portretus, savitai perteikti juos supantį pasaulį. Bet, kai pagalvoji, labai nedaug žvaigždžių yra išties įdomios. Gausu vienkartinų, greitai sublizgančių, o paskui į užmaršties šiukšlinę išmetamų garsenybių.

Kodėl Jus sudomino būtent minėtas dizaineris?

Tai buvo natūralus pasirinkimas. Pirmiausia, Driesas pardavinėja mano kūrinius savo butikuose visame pasaulyje. Jam vardiniai kvepalai niekada nerūpėjo, nes pinigų jis užsidirba iš kuriamų drabužių ir kompromisų netoleruoja. Mano namų gaminiai dizaineriui atrodė visiškai išbaigti.

Mus vienija bendri bruožai: kadangi Drieso tėvai turėjo drabužių parduotuvę, jis gyveno aprangos pasaulyje, o aš nuo vaikystės sukiojau kvepalų visatoje. Be to, abu esame šimtaprocenčiai savo įmonių savininkai, be jokių išorinių

PARYŽIUS

KAUNAS

EDITIONS DE PARFUMS
FREDERIC MALLE

PORTRAIT OF A LADY aromatas išties artimas baroko stiliui: mena drapiruotas švelnaus aksomo užuolaidas ir už jų skambančią labai gražią klasikinę muziką.

gundantys ar pavergiantys. Juk tai gali padaryti tik parfumerijos kūrinys, o ne pasigyrimas, kiek į jį sudėta rožių.

Lietuvoje „Portrait of a Lady“ labai išpopuliarėjo, nors iš pirmo žvilgsnio jie gal ne visai atitinka šiaurietišką mūsų santūrumą. Kaip manote, gal čia aromatas taip mėgstamas todėl, kad Europoje esame šiaurčiausia katalikiška šalis? Arba galbūt dėl to, kad Vilniaus barokinių pastatų stilius artimas šiems kvapalams?

Minėtų kvapalų sėkmė pasaulinė, nebūdinga pavienėms šalims. Jų ir baroko sąsaja man atrodo kur kas tinkamesnė nei užuomina į katalikybę, mat aromatas išties artimas baroko stiliui: mena drapiruotas švelnaus aksomo užuolaidas ir už jų skambančią labai gražią klasikinę muziką.

„Portrait of a Lady“ nėra lengvi kvapai visais požiūriais. Kaip vis dėlto paašikintumėte pasaulinę jų sėkmę?

Su kūrėju Dominique'u Ropionu labai daug dirbome. Ilgą laiką mums niekaip nesisekė baigti kūrinio. Prisimenu, jog per vasaros atostogas su šeima buvau Turkijoje. Plaukiojome jachta, o aš vis norėjau dirbti, nors laivas tam tikrai nebuvo gera vieta. Dieną būdavo per karšta, be to, jei tik papūsdavo vėjas, kvapų nebesugaudydavau, nebejausdavau. Todėl įnirtingai dirbdavau vakarais ant denio. Žmona manė, kad pakvaišau. Galų gale liepą grįžome su sutuoktine į Niujorką. Ji užsuko pas mane į darbą, kad drauge išei-

tume pavakarieniauti. Pasiūliau jai pasikvėpinti paskutine mūsų „Portrait of a Lady“ versija ir ji tai padarė. Neįtikėtina, bet tą vakarą net keturi skirtingi asmenys pasakė, kad mano žmona labai skaniai kvėpia. Restorane aromata pirmiausia išgyrė padavėjas, kuris mus pažįsta. Kai atsisėdome, staliuko kaimynai iškart pasiteiravo, kokie tai kvapai. O išeinant du asmenys mus sustabdė ir vėl klausė kvapalų pavadinimo. Supratau, jog pagaliau turime tai, ko siekėme – nuostabų gaminį. Ir jis iš karto pelnė pasaulinę šlovę. Kuriant būna momentas, kai pagaliau atrandi, ko ieškojai. Dominique'as – nuostabus kūrėjas. Daug dirbome, turėjome puikias žaliavas. Į šių kvapalų sudėtį įeinančios rožės yra nuostabios.

Ar „nosims“ nustatote kokius nors apribojimus? Pavyzdžiui, jeigu Jums pasiūlo genialius kvapalus, bet žaliavos tokios brangios, kad jų buteliuką teks pardavinėti už porą tūkstančių eurų, ar vis vien sutinkate?

Žinoma! Ir tuos du tūkstančius eurų jūs mokėtumėte. Mūsų parduodamų kvapalų kainos skiriasi, kadangi jos priklauso nuo žaliavų įkainių. Bet prekyba brangiais kvapalais sekasi taip pat gerai, kaip ir pigesniais. Kai kurie namai savo gaminių kainas specialiai išpučia, kad būtų brangiausi. Man tai labai nepatinka. Akylai stebiu, kad savo kūrinių neparduotume permėlyg brangiai. Tai darydamas jausčiausi blogai. Juk kvapalus norisi naudoti kasdien, todėl derėtų tinkamai juos įkainoti.

MIADA L'OFFICIEL

LIETVA

**SVAJONIŲ
KŪNAS**

**SVEČIUOSE
PAS
SUPERMODELĮ**

**NAUJAS
R. SIMONSO
IVAIZDIS**

**50 DIENŲ
IKI RUDENS**

**VASAROS
MADOS
MISLĖS**

2013 liepa-rugpjūtis (34) 10 90 LL

